

Men det, jeg opponerer imod, er ønsket om at fremstille små ændringer som store sejre for Socialdemokratiet, f.eks. på personaleområdet. Socialdemokraterne ønsker en tryghedsaftale for personalet. Det er der ikke basis for, men vi aftaler en tekst, som giver nogle tryghedsskabende foranstaltninger, som regeringen jo også ser som en fornuftig fremgangsmåde. Man kan sige, at her har regeringen altså fremsat et forslag om tryghedsskabende foranstaltninger, som skal virke til at sikre personalet ordentlige vilkår i det her forhold.

Kl. 11.00

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg kan forstå, at det, der gør den konservative ordfører lidt ked af det, er, at vi har været glade for, at vi trods alt på nogle felter har nået visse resultater. Hvis hr. Christian Wedell-Neergaard havde lyttet til det, jeg sagde under min ordførelse tidligere, ville han have hørt, at jeg sagde, at vi bestemt heller ikke, når vi ser på personalsiden, har nået det, som vi synes vi skulle have nået.

Men vi har specielt glædet os over, vil jeg godt sige, at vi nu har fået skabt en procedure i de der meget, meget svære processer, der kommer i de kommende måneder, for medarbejderne, sådan at de får mulighed for at vide, hvad det er, der foregår, så vi får fjernet tavshedspligten fra tillidsmanden til ikke at måtte tale med de medarbejdere, man sidder og diskuterer med, om, hvor de skal ende – nogle af dem måske i en helt anden landsdel.

Vi glæder os over, at når der er truffet en beslutning, kan man få en begrundelse for, på hvilket grundlag den beslutning er truffet, og vi glæder os over, at man bagefter også som medarbejder får mulighed for aktindsigt i hele forløbet.

Det tror vi er noget meget grundlæggende, og vi tror faktisk, at regeringen og De Konservative også er tjent med, at vi får fundet en løsning her. Hvis det her projekt skal lykkes, skal medarbejderne også kunne spille med. Det vil de allerallerfleste af dem meget gerne.

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Det er jo lidt mageløst. Først bruger den socialdemokratiske ordfører en del af tiden på at stå her og gøre status – det beder han Folketingets

formand om lov til at bruge tiden på – og så er hans første svar, at han ikke vil stå her og skændes om forløbet. Det er måske, fordi vi kun skal høre hr. Ole Stavads version af det.

Virkeligheden er jo, at Socialdemokraterne kom, og de gik, og de kom lidt igen og pillede ved nogle hjørner af det her forlig. Så vi kan konstatere, at det forhandlingsforløb ikke ser smukt ud. Det er rigtigt, og derfor ønsker man måske heller ikke at tale om det. Men det er jo virkelighedens verden.

Nu står vi så med en situation, hvor Socialdemokraterne heldigvis i sidste fase har tilsluttet sig betydelige dele af vores politik på en række af de her områder. Det vil vi så til gengæld gerne glæde os over i dag.

Derfor vil jeg gerne spørge hr. Ole Stavad, hvordan det kan være, at Socialdemokraterne ikke blev ved forhandlingsbordet. Har man overhovedet ikke lyttet til f.eks. sine egne borgmestre og kommunalpolitikere derude, som går meget ind for den her reform, som bakker fuldt og helt op? Er det sådan, at der er stor forskel på, om man er inden for eller uden for murene i Socialdemokratiet i dag? Det synes jeg vi skal have på bordet, inden vi nu glæder os over alt det andet.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Det eneste, jeg forsøgte at sige, var, at jeg synes, vi skal bruge debatten her til indholdet: Hvad er det her for noget? Det spørgsmål, som hr. Leif Mikkelsen stiller, og som jeg undrer mig over at han ikke fundet ud af, vil jeg meget gerne besvare, for det er jo indhold.

I løbet af de næste 14 dage vedtager vi den her strukturreform, og når vi kommer frem til den 17. juni – eller hvornår det nu er – hvor det hele er vedtaget, så står vi i den groteske situation, at så er der ingen – ingen – hvis man hos regeringen og regeringspartierne har talt sandt, der aner noget om, hvilke økonomiske muligheder de, der skal løse opgaven, har til rådighed. Når der skal være kommunevalg den 15. november ved de, der stiller op til kommunevalg, intet om, hvilken økonomi den kommune, de skal vælges til, har at arbejde inden for.

Når man laver sine valgprogrammer ved man ikke, om man har nogen jordisk chance for at realisere dem, eller om man i stedet for bliver tvunget til at gennemføre massive besparelser. Dette er svaret på hr. Leif Mikkelsens spørgsmål.